

ved sikkert god Besked med, at de sjællandske Slagterier, som slog ind paa dette System og gjorde et Forsøg, som for Resten efter min Mening ingenting kom til at betyde, den Dag i Dag lider under, at de prøvede paa ikke at følge Dagspriserne. De ligger inde med et stort Oplag af Varer, som de ikke har kunnet realisere, de staar nu med Smerten og har ingen Reservefond samlet til at dække det Tab, de maatte faa. Derfor synes jeg, der er saa liden Grund til ved denne Lejlighed at pukke paa den Forening, om hvilken man utvivlsomt med fuld Ret kan sige, at dens Handelsmoral er sund og dens Principper forstandige.

Disse Bemærkninger har jeg ikke villet undlade at gøre, thi jeg synes, at man for en Gangs Skyld skulde holde op med at angribe Foretagender i vort Land, der gaar frem efter sunde Principper, og hvor ikke enkelt Mand stikker den indvundne Kapital i sin Lomme.

Jeg vil gerne rette en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister. Jeg kan ikke tro andet, end at Priserne paa Besætninger og meget andet under de nuværende unormale Forhold paa forskellig Maade maa komme til at virke ret genevende med Hensyn til Oprettelsen af Statshusmandsbrug; navnlig som Følge af, at Besætningerne er blevet saa dyre, maa, hvis man opretter Husmandsbrug i disse Tider, eet af to blive Tilfældet: enten maa man gøre Lodderne meget mindre, dersom man forlanger en normal Besætning derpaa, eller ogsaa maa man kræve en langt større Kapital af den, som faar en Statshusmandslod. Forholdet er jo i den Grad forskelligt fra, hvad man tænkte sig, da Loven blev vedtaget, at det spiller en Rolle ikke paa nogle Hundrede Kroner for Køberen af et Statshusmandsbrug, men paa op imod et Par Tusind Kroner. Jeg ved ikke, om denne Vanskelighed allerede har givet sig ret stærkt til Kende, men den vil sikkert vise sig, dersom disse unormale Forhold varer ved i længere Tid. Besætningens Fordyrelse er blevet saa stor, at man, som sagt, enten maa gøre Lodderne mindre eller Bygningerne mindre tidssvarende eller ogsaa maa kræve et langt større Bidrag af den, som kommer i Besiddelse af en saadan Lod. Men man kan naturligvis lempe sig frem, saaledes at Oprettelsen af disse Brug ikke gaar helt i Staa, hvilket meget nødigt skulde ske, og jeg henstiller, at man søger at lempe sig udover Vanskeligheden, saaledes

at denne udmærkede Reform ikke kommer til at stagnere.

Dernæst har jeg en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg ved, at der til Ministeren er sendt adskillige Andragender, navnlig vedrørende Anlægget af de nye Baner i Jylland; Andragender om paa forskellige Steder at faa anbragt Aflæsningsspor for Mergel. Disse Andragender blev indsendt i Foraaet eller Forsommeren var det maaske. Om der er svaret paa dem fra Ministeriets Side, ved jeg ikke. Men jeg ved, at man har haft overordentlig vanskeligt ved at faa saadanne Spor anlagt. Jeg ved, at man ikke har mødt nogen særlig Velvillie fra Statsbaneledelsens Side. Naturligvis kan man ikke stille uberettigede og umotiverede Krav, thi man kan jo ogsaa gaa saa vidt, at det vilde komme til at berøre Sikkerhedstjenesten, og den skal man selvfølgelig ikke røre ved; men hvor der er Mulighed for at indrette saadanne Aflæsningsspor ved Banelegemer, og navnlig da ved en Bane, som er under Anlæg, forstaar jeg ikke, hvorfor man ikke skulde tage imod Andragender derom med den allerstørste Velvillie og se at hjælpe vedkommende Egne til Rette paa bedste Maade. Det er af saa overordentlig stor Betydning for dem at faa saadanne Læssespor, at der virkelig maa være al mulig Grund til, at Sagen omtales ved en Lejlighed som denne og omtales saaledes, at Finansudvalget forhaabentlig vil komme til at beskæftige sig dermed, saafremt man da ikke fra Jernbaneledelsens Side stiller sig velvilligt, men stiller sig afvisende. Det har sin store Betydning for meget store Strækninger i vort Land, at disse Andragender bliver mødt med Velvillie, hvor der er Mulighed for at imødekomme dem, idet disse Baner ofte gaar gennem uopdyrkede og mergelfattige Egne. Jeg ved meget vel, at man kan sige: Ja, men nu anlægges der Mergelbaner trindt omkring ved Hedeselskabets Hjælp, og det faar Støtte af Staten. Jeg vil svare, at den Side af Hedeselskabets Virksomhed har i og for sig været god nok, og denne Maade at udbrede Mergel paa har for saa vidt været god; men den har været dyr, ja, mange Steder har den endogsaa været saa dyr, at den maaske næsten har gjort mere Skade end Gavn; thi det kan jo ikke hjælpe stort, at man kan faa Mergel til at lægge paa sin Mark, dersom man ikke er i Stand til at betale den Pris derfor, som bliver forlangt. Og jeg vil